

Want men mag voorwaar niet zeggen: God is een geest zooals de engelen, de duivelen en de menschenzielen óók geesten zijn. God is Geest in gansch éénigen zin. Hij is de Vader aller geesten (Hebr. 12 : 9), en alle geest die geschapen is, keert weder tot God, die hem gegeven heeft (Pred. 12 : 7). Het geestelijk bestaan van engelen en menschenzielen is altijd dat van *geschapen* geesten, en God is de Eeuwige Geest. Trouwens, de geesten van alle schepsels zijn samengesteld, en God de HEERE is de Eenvoudige Geest. Voorwaar, die kennis is te wonderbaar, een mensch kan daar niet bij. Hoogstens bij wijze van voorbeeld kan men denken aan een „geschapen geest”, als van het Geestelijk Wezen Gods gesproken wordt, bij wijze van analogie; maar deze gelijkenis is altijd schaduwwachtig, en de voorstelling hoogst gebrekkig.

Jezus zeide tot de Samaritaansche vrouw: „*God is een Geest*, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.” (Joh. 4 : 24.) In het oorspronkelijke staat het nog uitdrukkelijker: *Geest is God*, om daarmede alle lichamelijke gedachte en voorstelling onverbiddelijk af te snijden. God is Geest, dat wil zeggen: het Goddelijk Wezen is niet-lichamelijk, is niet-stoffelijk. God is onzienlijk en onwaarneembaar met eenig lichamelijk zintuig. Het is dwaasheid, te pogen eenige afbeelding van het Wezen Gods te maken, of eenige voorstelling in denkbeeld van Zijn Wezen te maken. Prof. BAVINCK schrijft in zijn Dogmatiek II, pag. 149, dat door de Christelijke Kerk onder het Geestelijk Wezen Gods verstaan werd, „dat God eene eigene, van het zijn der wereld onderscheidene substantie (= wezen) was, en dat deze substantie was onstoffelijk, onwaarneembaar voor lichamelijke zintuigen, zonder samenstelling of uitbreiding. Van den aard eener zoodanige onstoffelijke substantie kan de mensch alleen eenig *flauw denkbeeld* vormen uit de analogie van het geestelijk wezen dat hij in zich zelven bevindt.”